

1933-01-28

SENDER

Frederik Poulsen

RECIPIENT

Francis Beckett

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Danish

Sender's location:

Copenhagen

Recipient's location:

Copenhagen

Archive:

Ny Carlsbergfondets Arkiv

TRANSCRIPTION

D. 28 Januar 1933

Kære Dr. Beckett!

Jeg er lidt bange for, at De, som den Alvorsmand De er, skal misforstaa en spøgefuld Bemærkning i mit sidste Brev. Jeg kan selvfølgelig ikke købe eller foreslaa købt til Afstøbningssamlingen og har altsaa ikke nogen Grund til at se Faksimilerne i Berlin, jeg skrev om. Det var ment som en Spøg: at jeg selvfølgelig gerne tog en munter to dages Berlinertur paa Fondets Regning.

Maa jeg have Lov til ved denne Lejlighed frygtløs og ærligt at sige Dem min Mening om et andet Forhold i Fondet. Det er saa Natur-

ligt, at ligesom det gamle Carlsbergfond har en Konto for syge Videnskabsmænd, som jeg selv i 1924 har nydt hjælp fra, det nye Fond gør noget Tilsvarende for Kunsthistorikere som Dem og Karl Madsen. Ligesaa, at K. M. faar Rejsestipendium til Studier i Udlandet. Men hvor findes en Paragraf i Statutterne, der hjemler de aarlige store Rejsebevillinger til Weis' Familie? Hvorledes kan disse Rejser siges at fremme Kunst og Kunstvidenskab i Danmark? Jeg har sagt det til Helge Jacobsen, Gentleman uden Rygrad, der ikke kan nægte sin Faders gamle Ven noget. Jeg siger det nu til Dem Direk-

ll

tionens anden Gentleman, med Rygrad. Jeg vil ikke skjule, at der tales om disse Bevillinger mellem Sagkyndige, og at De risicerer, at de kommer offentligt frem, nu da Nøden staar for Døren i Kunstverdenen. Der forsøges bag Deres Ryg at luske to Bevillinger igennem, hver paa 3000. De er for god en Hædersmand til, at jeg kan lide at se Dem indenfor eller udenfor disse Rævestreger.

Erslev fortalte mig engang,

at han ved Bevillinger til sig selv søgte Raben-Levetzau-Fondet, da han ikke ville søge sit eget Fond. Det var efter min Mening en for vidt dreven Samvittighedsfuldhed. Sammenlign hermed vor Ven Weis' Fremgangsmaade! Denne mærkelige Mand, der paa samme Tid er Elskeligheden selv og fuldkommen ligegyldig for god Sæd og Sømmelighed!

Jeg beder Dem optage dette i god Mening og i Fortrolighed (selvom jeg ikke engang overfor Weis' Børn har lagt skjul på min Forargelse!)

Deres hengivne

Frederik Poulsen.

T. 28 Juniar 1833.

Kære Hr. Bekkelt!

Jeg er lidt bange for, at De, som den
Aldersmand De er, deal misforstaa
en spigefuld Bemærkning i mit sidste
Brev. Jeg kan aldrig se De købe
eller jasse købt for *Mptalmines*
samlingen og har altså De nogen
Grund for at se *Faasemilken* i Berlin,
jeg blev an. Det var mest som en
Spøg: at jeg aldrig vil se tog
en *munter* for *Tages* Berlinertur
paa *Todets* Regning.

Har jeg have Lov for ved den
ne *Leftighed* frugt vis og *Orligt* at
jeg som min *hening* an et andet
Forhold i *Todet*. Det er paa *natur*:

lært, at ligesom det gamle barlsbergfond
har en konto for nogle Sabuchalkommissioner
som jeg selv i 1924 har modtaget hjælp fra,
det nye fund gør noget tilsvarende
for Kunsthistorikere som den
Karl Madten. Ligeså, at K. M.
faar Rejsestipendium til Studier i det
landet. Man har fundet en Sars
graf i Statistikkens, der behandler
de gamle store Rejsebevillinger
til Sars Familie? Hvorledes kan
disse Rejser også at fremme Kunst
og Kunstvidenskab i Danmark? Og
Lar det det til Sars Jacobsen,
Sars Leman uden Rejse, der ikke
kan være sin Sars gamle ven noget.
Lag også det om til den, Drek;

II

Tionens anden Gentleman, med Rygs-
rad. Jeg vil ikke skjule, at der
tales om disse Bevillinger
mellom Sækeredene, og at de risi-
kerer, at de kommer i fortøj-
gen, men da Nøden storr for
Nøden i Kunstverdenen. Der
forsiges hos deres Rygs at lade
to Bevillinger i sammen, hver
for 3000. De er for god en
Hedersmand T. S. at jeg kan
lide at se dem indenfor eller
udenfor dine Hænder.

Hermed fortælte mig mig.

at han ved Bevilinger for sig
selv søgte haben - Leetzan - Tødet,
da han ikke vilde søge det øst
Tødet. Det var efter min Mening
og for vidtøveren Samvittigheds
fuldhed. Sammenlign hermed
vor den udsig Fremgangsmaade!
Danne mærkelige Aand, der på
samme Tid er Bølgeligheden selv
og fuldkommen ligegyldig for
godhed og Dømmelighed!

Jeg beder dem at være
dette i god Mening og i god
Troelighed (selv om jeg ikke søger den
for den Børn herligt Skjæbne som
men Forældre!). Dens hengivne
Frederik Bøllsen